

Indonezja

Jesteśmy największą organizacją na świecie. Jest nas ponad 17 milionów członków i członkiń! Nazywamy siebie Pramuka, co pochodzi od słów „młodzi ludzie, którzy chcą pracować”.

Zastanawiamy się nad tym, czy nie wyjść z WOSM - bardzo nam się nie podoba sposób podejmowania decyzji i fakt, że musimy płacić najwyższe składki, a mamy tak samo wiele do powiedzenia jak pojedyncze organizacje z małych krajów, jak San Marino czy Malta, gdzie jest mniej harcerzy niż u nas w jednym miasteczku!

Zaczynaliśmy jako ponad 60 osobnych organizacji, każda działająca bardzo odrębnie i według własnych zasad, które połączyły się w federację

Zbiórki odbywają się w ramach lekcji szkolnych - nasze zajęcia są włączone w program nauczania.

Ważnym elementem programu dla nas jest służba dla lokalnej społeczności

Dużą naszą zasługą jest walka z analfabetyzmem w naszym kraju, zostaliśmy docenieni przez UNESCO. Prócz tego walczymy z niedożywieniem wśród dzieci

Są dwa rodzaje drużyn: regularne i specjalnościowe dla starszych wędrowników (21-25 lat). W regularnych drużynach każdy skaut i skautka dąży, by uzyskać Odznakę Umiejętności Ogólnych, a w specjalistycznej - Odznakę Umiejętności Specjalistycznych.

Drużyny specjalnościowe posiadają takie specjalności: policyjna, powietrzna, morska, opieki medycznej, ludności i planowania rodziny, rolnicze, ochrony lasu, obronne, przewodników turystycznych i telekomunikacyjne.

Mamy bardzo rozbudowaną strukturę organizacyjną, a prócz tego duże problemy komunikacyjne. Dlatego każdy okręg jest zarządzany jakby był samodzielną organizacją.

Najlepiej si ę z nami komunikować za pomocą telefonu albo faksu.

Zdecydowana większość instruktorów to zatrudnieni nauczyciele.

Belgia

Na naszą organizację składa się 5 głównych odrębnych organizacji, działających w jednej federacji. Każda organizacja chce mieć istotny wkład w to, jak wygląda u nas harcerstwo, zatem wiemy doskonale, jak radzić sobie z kooperacją z innymi.

Nie mamy drużyn specjalnościowych, bo to niewygodne, trudno pogodzić różne potrzeby programowe. Istnieje oddzielna organizacja, która zajmuje się żeglugą morską.

W naszym kraju działają również liczne organizacje harcerskie z innych krajów

Naszymi kluczowymi wartościami jest pluralizm: każdy, bez względu na wyznanie, rasę, orientację seksualną czy poglądy polityczne, znajdzie tu dla siebie miejsce

Ważna jest praca z drużynami, w których są osoby niepełnosprawne, z drugiej strony - na dowolności w doborze programu. To harcerze decydują o tym, jak ma wyglądać program ich drużyny.

W jednej organizacji ważne jest, by harcerze umieli zawsze z krytycznym umysłem podchodzić do tego, co ich otacza i co już wiedzą, zaś rozwój duchowy oznacza dialog z innymi na temat wartości. Inna organizacja, katolicka, przede wszystkim stawia na rozwój duchowy. Jest dwujęzyczna. W kolejnej organizacji, też katolickiej, fundamentem jest zaangażowanie, zarządzanie grupą, szukanie samorozwoju, służba i teamwork.

USA

Harcerstwo u nas jest zdominowane przez chłopców w organizacji WOSM i dziewczynki w organizacji WAGGGS. Istnieje również kilka mniejszych, niezależnych grup, które są uważane za "Skautopodobne" lub wykorzystujące metody skautowe. Niektóre z tych grup mają wyraźnie religijny charakter lub nie zgadzają się z polityką dwóch głównych organizacji.

W obu organizacjach są tylko chłopcy lub tylko dziewczyny. Nie ma koedukacji.

Nasze Prawo Harcerskie składa się z 10 krótkich określeń z jednym przymiotnikiem opisującym harcerza. Stawiamy na prostotę.

W programie dla chłopców stawia się na realizację celów rozwoju osobistego, obywatelskiego i bycia pomocnym, rozwój fizyczny.

Dla harcerzy starszych są specjalizacyjne podgrupy: z elementami wspinaczek wysokościowych i sportów ekstremalnych, wprowadzająca zwyczaje oparte na tradycjach i kulturze indiańskiej, o specjalności wodnej.

Program dla dziewczyn skupia się na podnoszeniu ich wartości i pomaganiu kształcenia wartości, takich jak uczciwość, sprawiedliwość, odwaga, współczucie, charakter, „siostrzeństwo”, zaufanie i obywatelstwo poprzez działania, w tym biwakowanie, praca społeczna, nauka pierwszej pomocy i zdobywanie odznak poprzez nabywanie innych umiejętności praktycznych.

Ważnym elementem wychowania jest religia, jest dosyć niska tolerancja dla osób bezwyznaniowych - agnostyków i ateistów, oraz dla osób otwarcie homoseksualnych. Spowodowało to powstawanie w kraju ruchów, które podkreślały inkluzyjny charakter ruchu skautowego na całym świecie.

W naszym kraju jest mnóstwo rozbudowanych i wyposażonych baz harcerskich

Ruch harcerski w naszym kraju czerpie mocno z brytyjskiego skautingu, ale zaczął się rozwijać w tym samym czasie, niezależnie.

Do dziś dzień czujemy się bardzo wyjątkowi i jesteśmy dumni z naszych unikatowych rozwiązań programowych.

W naszej organizacji bardzo dbamy o to, by uczestnicy byli bezpieczni i nie dochodziło do nadużyć wobec nich. Mamy wiele specjalnych programów szkoleniowych z tego, jak postępować w przypadku znęcania się, molestowania i zaniedbania.

Węgry

To u nas odbywało się 4 Jamboree Skautowe w 1933 roku. Jesteśmy jednymi z członków-założycieli, którzy na konferencji w Paryżu w 1922 założyli WOSM. Oficjalna plakietka to był biały jeleń. Nasza skautowa historia jest bardzo podobna do polskiej. My oraz skauci z Czechosłowacji byliśmy pierwszymi organizacjami skautowymi, które wróciły do WOSM po upadku Związku Radzieckiego.

To u nas co 4 lata odbywa się CEJ, tak samo jak w Polsce, Czechach i na Słowacji.

Mamy 3 grupy metodyczne: zuchy - cubs (6-11 lat), harcerze - scouts(11-16 lat) i wędrownicy - rovers (16-21 lat). Naszą odznaką jest korona Świętego Stefana. Dużą częścią naszej skautowej rodziny są organizacje poza granicami kraju, zrzeszające nas m.in. w Rumunii, Chorwacji, Serbii, na Słowacji czy na Ukrainie - oddzielna organizacja dla każdego kraju.

Serbia

Nasza organizacja jest mała - jest nas lekko ponad 3 tysiące. W związku z tym na obozy, zloty czy na jamboree jeździmy całą organizacją! Kiedyś byliśmy częścią wielkiej organizacji skautów Jugostawii, ale po rozpadzie kraju w latach 90-tych. Wróciliśmy do WOSM w 1995 roku.

Na naszych zbiórkach mamy dużo aktywności powiązanych z działalnością Czerwonego Krzyża, akcjach pomagających uchodźcom, włączanie osób niepełnosprawnych i pomoc w sytuacjach kryzysowych. Ważną częścią naszej działalności są też akcje wspierające recycling - by osoby używały alternatywnych metod pakowania czy segregowały śmieci.

Nie mamy sztywnej struktury. Szczep to luźne zgromadzenie, znacznie większe niż szczepy w Waszym rozumieniu. W tych dużych zgromadzeniach są zastępy zuchowe, harcerskie etc. Na przykład w naszej największej drużynie przybywa rocznie.... 200 nowych osób.

Nasz 10 punkt Prawa Harcerskiego mówi „Harcerz słucha się decyzji podjętych przez grupę”

Meksyk

Mamy 5 grup metodycznych, a każda z nich ma mundur w innym kolorze: manada (6-10 lat) ma żółte, tropa (11-14) ma zielone, caminantes (15-17 lat) ma niebieskie, clan de Rovers) ma czerwone a Scouter (ponad 22 lata) ma szare mundury.

W 2000 roku pobiliśmy Światowy Rekord Guinnessa, rysując na obszarze 10 000 metrów kwadratowych ogromną lilijkę!

Wypełniliśmy ją zużytymi metalowymi puszkami, chcąc pokazać wagę tego, by dbać o naszą planetę, nasze wspólne dobro. Bardzo dla nas ważne są ekologiczne programy i wydarzenia, oraz działanie dla społeczności lokalnej. Tak ważne, że włączyliśmy w nasze logo gołębicę - symbol programu „Messengers of Peace”.

Nasza obrzędowość jest oparta na „Księdze Dżungli”

Egipt

Skauting w naszym kraju pojawił się za pośrednictwem Brytykcyków, jako że w latach 10 i 20. XX wieku byliśmy brytyjską kolonią.

Drużyny wędrownicze działają w naszym kraju nie tylko przy szkołach, ale też przy uczelniach wyższych.

Jesteśmy istotnym elementem pomocy społecznej w naszym kraju. Pomagamy odzyskiwać i uzdatniać tereny pustynne, oddawaniu krwi, pomocy medycznej. Sadzimy drzewa na terenach gdzie jest problem z opałem, budujemy piece dla społeczności, pomagamy jako elektrycy, hydraulicy czy stolarze.

Zimbabwe

To tu, w Matabeleland, Baden-Powell spotkał się z Frederickiem Russellem Burnhamem, i wspólnie rozpoczęli skautową działalność. To tu powstało wiele idei skautowych. To Burnham uczył Baden-Powella puszczania, zaczerpniętego od Indian amerykańskich. To tu też zaczął Bi-Pi nosić swój słynny kapelusz skautowy.

System odznak skautowych dostosowany jest pod uczenie odpowiedzialnego obywatelstwa i pomaganiu innym.

Na początku XX wieku były tu dwie organizacje skautowe - jedna dla rodezyjskiej młodzieży pochodzenia burskiego lub europejskiego oraz oddzielna dla skautów rdzennej ludności. Połączyły się w 1950 roku. Brałiśmy udział w 14 Jamboree w łączonym kontyngencie prowadzonym przez samego Baden-Powella. Ważnym programem w naszym kraju jest program wspierania terenów wiejskich, by młodzież nie migrowała do już przeludnionych miast.

Są tylko dwie grupy wiekowe - dla dzieci w wieku 8-11 i 11-17.

To tu odbędzie się Africa Scout Day w 2018 roku, największe skautowe wydarzenie afrykańskie.

Nepal

W tym kraju znajduje się szczyt Himalajów nazwany Szczytem Baden-Powella.

Nasze obozy, kursy, szkolenia i inne działania są organizowane oddzielnie dla chłopców, oddzielnie dla dziewczyn, mimo że jesteśmy jedną organizacją. Jest duży problem w angażowaniu dziewczyn w aktywności skautowe, ponieważ wiele rodzin uważa, że nie ma sensu inwestować w ich edukację i nie pozwala im wychodzić z domu.

Skauting w naszym kraju jest wspierany mocno przez ministerstwo edukacji. Przykładowo, w trakcie studiów wszyscy studenci studiów magisterskich mają obowiązek wziąć udział w wolontariacie na wsi przez rok. W ramach tego wolontariatu można prowadzić zbiórki skautowe.

Mamy 3 motto skautowe, inne dla każdej grupy wiekowej: dla zuchów „Daj z siebie wszystko”, harcerzy „Bądź gotów” i dla wędrowników „Służba”.